

Arrest

nr. 230 377 van 17 december 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 3 oktober 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 augustus 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 november 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 december 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat A. LOOBUYCK verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U bezit de Georgische nationaliteit en u bent orthodox christen. U bent geboren in Sighnani, gelegen in de regio Kakheti. Van 1998 tot mei 2011 woonde u in de hoofdstad Tbilisi. Vanaf 2011 tot 2018 verbleef u in Odessa, Oekraïne. U bent gehuwd en u hebt twee kinderen. U was werkzaam als taxichauffeur en arbeider in de bouwsector.

Bij de verkiezingen van 2003 steunde u de UNM van Mikheil Saakashvili. Op vrijwillige basis mobiliseerde u mensen in uw omgeving om voor de partij van Saakashvili te stemmen. U kreeg op dat moment geen problemen omwille van uw politieke voorkeur. In 2006 kocht u een auto met de bedoeling de wagen door te verkopen. U repareerde de auto en in 2007 verkocht u het voertuig aan iemand die u goed kende, Z. genaamd. In augustus of september 2007 werd Z. door de politie betrapt op dronken rijden. De auto werd in beslag genomen. Z. kon de auto echter niet terugkrijgen, omdat hij niet de officiële eigenaar was van het voertuig. Daarop nam hij met u contact op. Samen gingen jullie op zoek naar de officiële eigenaar, u had immers zelf de wagen gekocht via een tussenpersoon, een man die als conciërge werkte bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken. Na wat zoekwerk kon u de eigenaar terugvinden. Hij wilde u en Z. echter niet helpen om de in beslag genomen auto terug te krijgen. Het bleek namelijk dat de wagen gestolen geweest was. De man die van u de wagen had gekocht, voelde zich bedrogen en begon u te bedreigen. U diende hem de aankoopssom terug te betalen. De financiële middelen daartoe had u niet. U contacteerde de verkoper en u trachtte met hem tot een overeenkomst te komen. De verkoper wilde u evenwel niet vergoeden, meer zelfs als u klacht zou indienen, zou hij u iets aandoen. Door deze situatie en uw financiële problemen, kreeg u vaak ruzie met uw echtgenote wat uiteindelijk leidde tot een scheiding van tafel en bed. Eind 2007 en begin 2008 verbleef u korte tijd in Oekraïne. Op 7 januari 2008 keerde u terug naar Georgië. Op 14 januari 2008 had u afgesproken met de gedupeerde koper van het voertuig. Er ontstond een woordenwisseling die uitmondde in een handgemeen. Sindsdien verbleef u op verschillende adressen teneinde verdere confrontaties met de koper te vermijden. In mei 2011 verliet u Georgië opnieuw. U ging in Odessa, Oekraïne wonen en u werkte in het zwart in de bouwsector. U beschikte niet over een geldige verblijfsvergunning in Oekraïne. In Oekraïne leerde u uw huidige partner L. kennen. Begin oktober 2018 verliet u Oekraïne omdat het leven er moeilijk was zonder verblijfsdocumenten. U reisde via Slovakije, Tsjechië, Oostenrijk, Letland, Polen en Frankrijk naar België. Op 10 of 11 november 2018 kwam u aan in België en op 14 november 2018 diende u een verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Op 10 februari 2019 was u aanwezig op een bijeenkomst van Mikheil Saakashvili met de Georgische diaspora in Luik. Bij de ingang van het congrescentrum ontstond een schermutseling tussen aanhangers en tegenstanders van Saakashvili. U werd tijdens deze confrontatie bedreigd door S. R..

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u uw origineel paspoort, afgeleverd op 13 april 2011 en uw origineel rijbewijs, afgeleverd op 12 maart 2011 neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u actueel géén concrete elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen. Bij de DVZ gaf u nog aan dat u bij voorkeur door een medewerker van het CGVS van het mannelijke geslacht wenste gehoord te worden. Hiernaar gevraagd tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS, stelde u dat u geen probleem had met een vrouwelijke interviewer en dat u gewoon iets gezegd had, dat u echt geen voorkeur had en dat een gesprek met een vrouw ook aangenaam is (CGVS, pg 2). Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 15 februari 2019 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in slaagt dit duidelijk aan te tonen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u in 2011 Georgië verlaten hebt, nadat u door zowel de verkoper als de koper van een auto die u verhandelde, bedreigd werd. Daarnaast vreest u bij terugkeer naar Georgië problemen te krijgen met S. R. en anderen omdat u aanhanger bent van voormalig president Mikheil Saakashvili.

Aangaande de problemen die u inriep op basis van de slecht afgelopen autodeal, dient vooreerst opgemerkt te worden dat deze problemen van zuiver gemeenrechtelijke aard zijn en derhalve geen aanleiding kunnen geven tot een erkenning in de hoedanigheid van vluchteling. De door u aangehaalde feiten, houden geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. U had financiële problemen en u kon de koper, die vond dat u hem bedrogen had, niet terugbetalen. Daardoor werd u aanhoudend door de koper bedreigd, die zijn geld terug eiste. De verkoper bedreigde u ook, hij beweerde dat u wel wist op voorhand dat het om een gestolen wagen ging en indien u klacht durfde in te dienen, zou hij u iets aandoen of zou hij ervoor zorgen dat er bij u drugs werden aangetroffen zodat u een veroordeling zou oplopen. Evenmin kan vastgesteld worden dat u omwille van redenen zoals bepaald in voornoemde Conventie van Genève niet op de bescherming van de autoriteiten zou kunnen rekenen. U verklaarde dat u op aanraden van een advocaat geen klacht indiende bij de Georgische autoriteiten, omdat u dan zelf zou in beschuldiging gesteld worden en u uw onschuld niet kon bewijzen. U wilde met andere woorden vermijden dat de Georgische autoriteiten zouden te weten komen dat u, al dan niet moedwillig, betrokken was bij heling. Dergelijke motivatie om geen bescherming te zoeken is geheel niet gerelateerd aan de criteria van de Vluchtelingenconventie. De problemen die u zou gekregen hebben naar aanleiding van de verkoop van een gestolen voertuig, zijn vreemd aan de Vluchtelingenconventie.

Daarnaast zijn er geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen, omwille van de fout gelopen autodeal. Meerdere vaststellingen doen namelijk afbreuk aan uw beweerde vrees voor zowel de koper als de verkoper van de wagen.

Zo dient benadrukt te worden dat u uw verzoek om internationale bescherming uitermate laattijdig hebt ingediend. De problemen rond de autoverkoop begonnen in 2007. Begin 2008 had u een fysieke aanvaring met de koper. Daarna zouden de koper en de verkoper u blijven bedreigen zijn, zodat u zich genoodzaakt voelde om telkens van adres in Tbilisi te veranderen. Uiteindelijk vertrok u in 2011 naar Oekraïne. U verbleef tot eind 2018 in Odessa. U verzocht de Oekraïense autoriteiten nooit om internationale bescherming. Noch vroeg u op enig moment een verblijfsvergunning aan in Oekraïne. U verbleef de gehele periode van ruim zeven jaar op illegale wijze in Oekraïne. U werkte in het zwart. U verklaarde dat u geen verblijfsvergunning kon aanvragen in Oekraïne omdat het een corrupt land is waar veel maffia actief is (CGVS, pg 13). U kon er gewoonweg geen asiel aanvragen (CGVS, pg 13). Evenmin overwoog u bescherming te zoeken in een derde land, buiten Oekraïne (CGVS, pg 13). Dit is opmerkelijk gezien u gelet op uw onwettige verblijfssituatie in Oekraïne toch het risico liep op een repatriëring naar Georgië (zie informatie toegevoegd aan uw administratief dossier). U verliet Oekraïne naar eigen zeggen uiteindelijk omdat het heel moeilijk is om zonder verblijfsvergunning ergens te verblijven en dat u bijvoorbeeld onderbetaald werd (CGVS, pg 7). Onderweg naar België doorkruiste u heel wat lidstaten van de Europese Unie. U vermeldde passages in onder meer Slowakije, Tsjechië, Oostenrijk, Polen, Frankrijk en Letland. Volgens uw verklaringen bij de DVZ verbleef u acht à tien dagen in Tsjechië en 1 maand in Letland (DVZ, verklaring DVZ, punt 31). Toch diende u in geen van deze andere lidstaten een verzoek om internationale bescherming in (CGVS, pg 8). U zou niet naar België gereisd zijn om hier een asielaanvraag in te dienen. U stelde dat u er onderweg naar hier niet over dacht om asiel aan te vragen. Pas toen u reeds in Brussel was, hebt u besloten om een asielaanvraag in te dienen. Voordien zou u niet nagedacht hebben over het indienen van een verzoek om internationale bescherming (CGVS, pg 8). Gevraagd wat uiteindelijk de doorslag gaf om toch bescherming te vragen in België, verklaarde u dat u niet terug kon keren naar uw land van herkomst, dat u ergens wilde verblijven maar dan met een geldige verblijfsvergunning en dat u asiel aanvraag met de hoop dat u zou kunnen werken (CGVS, pg 8). Het gegeven dat u sinds u problemen kreeg meer dan tien jaar hebt gewacht om op basis van deze problemen een verzoek om internationale bescherming in te dienen, doet in zeer ernstige mate afbreuk aan de gegrondheid én de geloofwaardigheid van de door u voorgehouden vrees. Indien u werkelijk dermate bevreesd zou zijn voor represailles van de koper en/of de verkoper en u om die reden onder geen beding zou willen terugkeren naar Georgië – u zei dat u heel bang bent van de koper en ook van de verkoper en u sprak zelfs over doodsb bedreigingen (CGVS, pg 10) - zou u al veel eerder stappen moeten gezet hebben om bescherming te verkrijgen. Van een persoon die een gegronde vrees voor vervolging koestert of een reëel risico op ernstige schade loopt, wordt verwacht dat hij onverwijld tot de bevoegde instanties richt om bescherming te verzoeken. Uw gedrag valt dan ook niet in het minst in overeenstemming te brengen met het gedrag dat verwacht wordt van een persoon die een gegronde vrees voor vervolging koestert. In dit verband dient eveneens opgemerkt te worden dat u ook lang wachtte om Georgië te verlaten, nadat u problemen kreeg door de verkoop van een gestolen voertuig.

U verklaarde dat de bedreigingen begonnen ergens rond december 2007. In januari 2008 kwam het dan tot een fysieke aanvaring met de gedupeerde koper. Daarna zou u nog telefonische bedreigingen ontvangen hebben, zou de koper bij uw gezin en bij uw vader langs gekomen zijn, zou hij u onder druk blijven zetten hebben om zijn geld terug te krijgen, zou hij u telkens hij gedronken had gezocht hebben en u willen vermoorden en zou ook de verkoper u herhaaldelijk bedreigd hebben (CGVS, pg 10, 12). Toch bleef u nog tot mei 2011 in Tbilisi wonen (CGVS, pg 4). Deze vaststelling ondergraaft eveneens uw bewering dat u Georgië verliet omwille van de bedreigingen die u kreeg van de koper en de verkoper.

De geloofwaardigheid van uw vrees, wordt nog verder ondermijnd doordat u de kern van uw vluchtrelaas niet vermeld hebt tijdens het interview dat u op 3 juli 2019 had bij de Dienst Vreemdelingenzaken. U verklaarde helemaal niet dat u omwille van de bedreigingen die u kreeg na de fout gelopen autodeal niet meer terug kon naar Georgië. Meer zelfs, u repte met geen woord over enige bedreigingen. (DVZ, vragenlijst CGVS, punt 3). Toen u bij de DVZ gevraagd werd wat u vreest bij terugkeer naar uw land van herkomst, antwoordde u dat u vreesde voor uw toekomst en uw levenskwaliteit. Toen u vervolgens gevraagd werd uit te leggen waarom u daarvoor vreesde en welke feiten tot uw vlucht uit uw land van herkomst geleid hadden, antwoordde u als volgt: "Ik wil daar niet wonen gewoon. Het gaat over mijn persoonlijke reden. Heel mijn familie, mijn vader is daar 80 geworden. Ik heb daar een zoon, maar niemand van mijn familie heeft onderdak, iedereen woont op straat. Ik wil niet op straat wonen daar. Ik heb het huis verloren. Dat is een lang verhaal, ik wil er niet over vertellen. Het heeft toch geen nut, ik zal toch een negatieve beslissing krijgen. Jullie geloven de problemen niet die Georgiërs hebben. Mijn problemen zijn verbonden met armoede, 8 jaar ben ik al weg, ben ik gevlucht. Ik kan niet terug. Ik ben niet zomaar vertrokken. Ik had daar financiële problemen. Ik heb lang geleden een auto verkocht maar ik werd bedrogen en van daar uit is alles erger en erger geworden qua financiële problemen." Er werd u bij de DVZ ook nog gevraagd of u problemen had met medeburgers, waarop u ontkennend antwoordde en u had voorts niets toe te voegen aan bovenstaande verklaring. Uit deze verklaring komt duidelijk naar voor dat u Georgië verliet omwille van financiële problemen, u herhaalde dit immers meermaals. Dat u tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS dan ineens verklaarde dat u Georgië moest verlaten omdat u bedreigd werd door zowel de koper als de verkoper, is niet ernstig te noemen. Er mag van een verzoeker om internationale bescherming verwacht worden dat hij van bij aanvang de asieliinstanties op de hoogte brengt van zijn asielmotieven. In het kader van het interview bij de DVZ dient u de voornaamste elementen en feiten weer te geven en dient u toe te lichten waarom u bij uw terugkeer problemen vreest of riskeert. U hebt verzaakt aan deze verplichting. U kon geen aannemelijke verklaring verstrekken voor uw flagrante omissie. U stelde dat u wist dat u dit gehoor zou hebben (het persoonlijk onderhoud op het CGVS) en u moest het goed voorbereiden voor dit gehoor. U zou dan tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS uitgebreid over uw problematiek vertellen en dat is de reden waarom u er toen (bij DVZ) niets over gezegd hebt (CGVS, pg 11). Erop gewezen dat het begrijpelijk zou zijn indien u niet alle details zou vermeld hebben bij de DVZ, maar dat u de kern van het probleem zelfs niet vermeldde, beweerde u dan dat u de vragen beantwoordde die ze u stelden en dat u dacht dat het niet belangrijk was en dat u daarom niets gezegd hebt (CGVS, pg 11). Het is uiterst merkwaardig dat u tijdens het interview bij de DVZ zou gedacht hebben dat het gewoonweg niet belangrijk was de bedreigingen die u kreeg te vermelden, terwijl u tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS ten overvloede wees op de ernst van deze bedreigingen. U sprak, zoals hierboven reeds vermeld werd over doodsb bedreigingen en u beklemtoonde dat u echt in gevaar bent in Georgië en dat uw belager (de koper) u telkens als hij gedronken had, probeerde te vinden en te doden, zodat u uiteindelijk niet anders kon dan uw land van herkomst verlaten (CGVS, pg 10). Dat u hier tijdens uw initiële gehoor met geen woord over repte, ondermijnd de geloofwaardigheid van deze vrees in ernstige mate.

Tevens bleek u uw medewerking niet te willen verlenen tijdens het persoonlijk onderhoud met betrekking tot een van de meest cruciale gegevens van uw vluchtrelaas en bleek u zich andere essentiële gegevens niet meer te herinneren. Toen de protection officer u vroeg hoe de persoon heet van wie u de auto had gekocht, kon u deze vraag niet beantwoorden. U zou zijn naam ergens genoteerd hebben. Het is niet aannemelijk dat u zich de naam niet zou kunnen herinneren van de verkoper door wie u nadien herhaaldelijk zou bedreigd geweest zijn (CGVS, pg 9). Ook de naam van de persoon die de officiële eigenaar was van de auto, en bij wie u ten rade ging om uw probleem op te lossen, kon u zich niet herinneren (CGVS, pg 11). U dacht dat zijn voornaam David was, maar zijn familienaam wist u niet meer. Nochtans verklaarde u dat hij ondervoorzitter was geweest bij het Ministerie van Gezondheid, dat u hem gedurende twee dagen gezocht had, dat u hem gevonden had en dat u uitgebreid met hem gesproken had (CGVS, pg 12).

Ook al vonden deze problemen geruime tijd geleden plaats, zou toch verwacht worden dat de namen van de verschillende protagonisten in uw geheugen zouden gegrift staan. De naam van de koper, die zich door u bedrogen achtte, wilde u zelfs niet geven (CGVS, pg 9). U verklaarde dat u zijn familienaam wel wist, maar dat u bang was om zijn familienaam door te geven. U wilde zich geen extra problemen op de hals halen door zijn naam aan het CGVS door te geven, u zou pas bereid zijn de naam door te geven, indien u een positieve beslissing krijgt en u hier zeker bent van een vaste en veilige plek (CGVS, pg 9). Nochtans werd bij aanvang van het persoonlijk onderhoud gewezen op het vertrouwelijk karakter van het onderhoud (CGVS, pg 2). Er werd naar aanleiding van uw weigering om de vraag te beantwoorden, beklemtoond dat hetgeen u vertelde tijdens het persoonlijk onderhoud niet wordt doorgegeven aan derden en dat deze bezorgdheid van uwentwege dan ook geen reden was om de naam niet te geven. U wilde echter nog steeds de vraag niet beantwoorden. Ook nadat u nogmaals uitgelegd werd dat niemand het verslag van het persoonlijk onderhoud kon inkijken, behalve de medewerker van het CGVS, uw advocaat en u zelf en dat ook de tolk gebonden is aan de vertrouwelijkheid, weigerde u de naam van uw belager te zeggen (CGVS, pg 9). Later tijdens het persoonlijk onderhoud gaf u dan wel de voornaam van de koper, namelijk 'Z.' en u voegde toe dat u deze persoon heel goed kende. Nogmaals gevraagd of u zijn familienaam wilde zeggen, stelde u dan dat u er niet kon opkomen (CGVS, pg 12). Mogelijks had u zich voordien vergist en dacht u dat er naar de naam van de verkoper gevraagd werd in plaats van de koper, wat deze markante incoherentie eventueel nog zou kunnen verklaren in de zin dat u de naam van de verkoper niet wilde geven en u de naam van de koper niet meer kende, hoewel de initiële vraag duidelijk was en u bij het afsluiten van het persoonlijk onderhoud ook aangaf dat u alle vragen goed begrepen had (CGVS, pg 15). Wat er ook van zij, de vaststelling dat u zowel de naam van koper als de verkoper niet opgaf doordat u de ene naam vergeten was en u de andere naam niet wilde geven, tast de geloofwaardigheid van uw vrees voor deze twee personen nog verder aan en getuigt van een ernstig gebrek aan medewerking in uw hoofd.

Voor zover er nog enig geloof zou gehecht worden aan de problemen en bedreigingen die u zou gekregen hebben naar aanleiding van het doorverkopen van een gestolen voertuig, dient opgemerkt te worden dat u geen geldige redenen hebt aangebracht om de bescherming van de Georgische autoriteiten niet in te roepen. Zoals hierboven reeds werd vermeld, diende u geen klacht in jegens de personen die u bedreigden, omdat u dan zelf in beschuldiging zou kunnen gesteld worden. U vermeed aldus contact met de Georgische autoriteiten teneinde rechtsvervolging te vermijden. U zou immers uw onschuld in de zaak van de gestolen auto niet kunnen bewijzen aan de hand van documenten en dan zou u als medeplichtige of medewerker aan een misdaad beschouwd worden (CGVS, pg 13). U bracht echter geen concrete elementen aan die ertoe leiden te kunnen aannemen dat u sowieso strafrechtelijk vervolgd zou worden in Georgië voor uw betrokkenheid in de autodeal en ten onrechte zou veroordeeld worden. Noch bracht u concrete elementen aan die aantonen dat u geen eerlijke juridische behandeling zou genieten, dat uw rechten tot verdediging zouden geschonden worden of dat u disproportioneel zou bestraft worden, indien het tot een strafzaak zou komen. U haalde ook aan dat de verkoper ermee dreigde dat hij drugs bij u zou plaatsen indien u klacht indiende, waardoor u een onterechte veroordeling voor een drugsdelict riskeerde. De verkoper zou werkzaam geweest zijn als conciërge bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken en zou veel connecties hebben. Het gegeven dat de verkoper het nodig achtte u te bedreigen om geen klacht in te dienen, wijst er echter veeleer op dat deze man wel degelijk bevreesd was voor de Georgische autoriteiten. Daarbij zou u reeds van bij het indienen van een klacht, aan de autoriteiten kenbaar kunnen gemaakt hebben dat deze man ermee gedreigd had drugs bij u te plaatsen om u in de problemen te brengen.

Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie en de autoriteiten hebben een strategisch plan uitgerold om voor de toekomst zo hoog mogelijke garanties in te bouwen. Er kan worden gesteld dat sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 heel wat vooruitgang is geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Heel wat structurele initiatieven zijn reeds genomen, die in de praktijk gezorgd hebben voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. In het algemeen kan gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, zonder onderscheid van etnie, behoudens enkele specifieke situaties. Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoont dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft. U slaagt hier echter niet in.

Wat uw tweede asielmotief betreft, namelijk dat u aanhanger bent van Mikheil Saakashvili en dat u bij een bijeenkomst in Luik georganiseerd door Saakashvili bedreigd werd door S. R., werd vastgesteld dat uw verklaringen omtrent deze persoonlijke bedreiging niet als geloofwaardig kunnen beschouwd worden.

U hebt dit asielmotief namelijk helemaal niet aangebracht bij de DVZ. U maakte geen enkele melding van problemen omwille van uw sympathie voor Saakashvili, noch van de bedreiging die R. zou geuit hebben. U vermeldde ook niet dat u actief was geweest voor de partij van Saakashvili in het kader van de verkiezingen van 2003, waar u mensen zou gemobiliseerd hebben om op Saakashvili te stemmen. U antwoordde ontkennend op de vraag of u actief was in een organisatie, vereniging of partij (zie DVZ, vragenlijst CGVS, punt 3.3). Volgens uw verklaringen zou R. u bedreigd hebben op 10 februari 2019. Uw interview bij de DVZ vond plaats op 3 juli 2019. U kon de elementen met betrekking tot R. dan ook al aangebracht hebben bij de DVZ. Geconfronteerd met uw weglating, kon u geen aannemelijke verklaring verstrekken. U zei dat ze echt geen vragen hadden gesteld (bij DVZ) zoals tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS, dat u dat niet verteld hebt en dat u gewoon op de vragen antwoordde en dat uw antwoorden heel kort moesten zijn (CGVS, pg 15). U werd er vervolgens op gewezen dat u toch gevraagd werd waarvoor u vreesde indien u zou moeten terugkeren naar Georgië, waarop u nog steeds geen geloofwaardige verklaring kon bieden en u in feite zelf gedeeltelijk uw vrees begon te relativiseren. U haalde aan dat u zich niet veel herinnerde over het incident, dat u niet echt stil gestaan hebt bij het incident en dat u eigenlijk niet echt concreet bang bent voor R.. Hij zou u kunnen slaan bij terugkeer of in het ergste geval arresteren (CGVS, pg 15). U zou echter ook door andere, u onbekende, personen bedreigd zijn. Deze flagrante omissie ondergraaft het bestaan van enige vrees in uwen hoofde omwille van uw steun voor Saakashvili.

Daarenboven is het niet aannemelijk dat de bedreiging bij de bijeenkomst van Saakashvili, tegen u persoonlijk zou gericht geweest zijn. Uit persartikels (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier) die rapporteren over de onlusten tussen het aanhangers en tegenstanders van Saakashvili op 10 februari 2019 in Luik, blijkt geenszins dat 1 specifieke Saakashvili aanhanger persoonlijk geviséerd werd bij deze confrontatie. Er zou een incident ontstaan zijn omdat leden van het anti-Saakashvili kamp de congreszaal wilden betreden en de toegang ontzegd werden. Enkele demonstranten werden door de bewaking naar buiten geduwd. Er werden anti-Saakashvili posters opgehangen aan het congrescentrum en er werd op straat geprotesteerd. Volgens de RTBF kon het aanwezige veiligheidspersoneel niet vermijden dat een opposant enkele deelnemers besproeide met pepperspray. Ook de Georgische media maakten melding van het gebruik van pepperspray tijdens het incident. U maakte zelfs geen gewag van gebruik van pepperspray, zodat de vraag rijst of u überhaupt wel aanwezig was bij de confrontatie. Uw bewering dat de agressie echt tegen u persoonlijk gericht was, is gelet op de beschikbare informatie weinig aannemelijk (CGVS, pg 14). U had zich overigens niet de moeite getroost om na te gaan of er iets in de media was verschenen over het incident bij de ontmoeting met Saakashvili, wat getuigt van een gebrek aan interesse. U kon enkel maar toegeven dat u het niet verder opgevolgd had (CGVS, pg 14).

Wat uw politieke voorkeur betreft ten slotte, dient aangestipt te worden dat het loutere gegeven dat u een aanhanger van Mikheil Saakashvili zou zijn, onvoldoende is om een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken. U nam geen politiek mandaat op voor de UNM, u zou zelfs geen officieel lid zijn van de partij (CGVS, pg 5). U zou op vrijwillige basis mensen gemobiliseerd hebben om voor Saakashvili te stemmen in 2003, voor de rest vermeldde u geen andere politieke activiteiten, afgezien van uw deelname aan de conferentie in Luik op 10 februari 2019. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er geen concrete overtuigende aanwijzingen zijn dat UNM-aanhangers die onder de voormalige regering geen positie bekleedden, gerechtelijk worden vervolgd louter omwille van hun sympathie voor UNM. Voorts blijkt dat er geen sprake is van fysieke agressie of doodsb bedreigingen door vertegenwoordigers van de autoriteiten tegen sympathisanten of activisten van de UNM. Incidenten van fysieke agressie of bedreigingen door derden kunnen wel voorvallen. De autoriteiten zijn hierbij niet betrokken, distantiëren zich hiervan en nemen redelijke maatregelen ter bescherming (zie: COI Focus Géorgie. Situation Général). Uw beweringen als zou u onmogelijk klacht kunnen indienen tegen R. indien u met hem problemen zou krijgen bij terugkeer naar Georgië omdat hij zelf behoort tot de huidige regering en dat u geen effectieve bescherming zou kunnen krijgen gezien het heel slecht gaat in Georgië, de Russische maffia daar verschrikkelijk is en iedereen daar opgerold wordt (CGVS, pg 14 en 15), lijken derhalve niet in overeenstemming te brengen met de beschikbare landeninformatie.

Noch zijn deze beweringen gefundeerd door concrete elementen of feiten die zouden toelaten om te denken dat uw situatie dermate afwijkt van de algemene situatie in uw land van herkomst, dat u geen effectieve bescherming zou kunnen genieten indien dit noodzakelijk zou blijken te zijn.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

De door u neergelegde documenten, namelijk uw paspoort en uw rijbewijs, staven uw identiteit en nationaliteit. Deze gegevens worden op zich niet betwist door het CGVS en wijzigen niets aan bovenstaande analyse.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel worden volgende schendingen ingeroepen:

"Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980.

Schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet

Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur."

Verzoeker ontwikkelt het middel als volgt:

"[...] Verwerende partij stelt geen geloof te hechten aan de vrees van verzoekende partij omwille van een foutgelopen verkoop van haar wagen. Hierna werd zij meermaals bedreigd en vreesde zij voor haar leven. Verwerende partij noemt dit probleem een probleem van gemeenrechtelijke aard en verwijt verzoekende partij geen bescherming te hebben gezocht bij haar eigen autoriteiten.

Verzoekende partij heeft geen klacht ingediend bij de autoriteiten omdat zij geen vertouwen had en geen eerlijk proces zou krijgen. Had zij een klacht ingediend, zou de zaak zich helemaal tegen haar gekeerd hebben en zou zij nog meer problemen gehad hebben, vandaar dat zij ervoor gekozen heeft om erover te zwijgen in de hoop dat haar problemen zouden uitdoven. De politie kon en zou niets hebben gedaan om haar te beschermen.

De politie zelf is corrupt en zou niets hebben ondernomen tegen de problemen van verzoekende partij: (eigen onderlijning) [citering landeninformatie]

Daarnaast verwijt verwerende partij verzoekende partij laattijdig internationale bescherming te hebben aangevraagd. Het klopt inderdaad dat verzoekende partij pas in 2019 een asielaanvraag heeft ingediend, zij heeft getracht eerst in haar land te overleven, zij veranderde telkens van adres en leefde ondergedoken. Toen dat niet hielp, is zij gevlucht naar Oekraïne, maar zij in de illegaliteit diende te overleven. Deze situatie was echter niet houdbaar, waardoor zij geen andere keus had dan te vluchten naar België en asiel aan te vragen.

Verwerende partij verwijt verzoekende partij eveneens niets te hebben verteld op de DVZ over haar problemen met Z. en haar vrees om vervolgd te worden omwille van haar banden met voormalig president Saakashvili.

Verwerende partij is niet ernstig in haar kritiek. Immers, verzoekende partij kreeg de kans niet om alles te vertellen.

Zij werd telkens onderbroken en mocht haar verhaal niet doen, waardoor zij ook gefrustreerd geraakte en kwaad werd en reageerde dat zij niet geloofde dat zij (de Belgische Staat) haar zouden helpen. Bovendien blijkt uit de citaat van verwerende partij dat verzoekende partij weldegelijk de verkeerd gelopen autodeal vermeldde bij de DVZ: [...]

Pas tijdens haar gehoor op het CGVS kreeg verzoekende partij de kans en de tijd om haar problemen en vrees uiteen te zetten. Zij meent dan ook dat verwerende partij haar niet kan verwijten bepaalde zaken omtrent haar vluchtrelaas niet te hebben verteld op het 'gehoor' op de DVZ.

Daarnaast verwijt verwerende partij verzoekende partij zich 'essentiële gegevens' omtrent haar vluchtrelaas niet te herinneren.

Het klopt dat verzoekende partij zich bepaalde data en namen niet meer herinnert. Dat hoeft ook niet te verbazen. Verzoekende partij heeft veel meegemaakt en bijzonder afgezien. De feiten dateren ook van meer dan 11 jaar geleden, waardoor verzoekende partij veel zaken vergeten is.

In het licht van al het voorgaande meent verzoekende partij dat verwerende partij bijzonder onredelijk te werk is gegaan.

[...]".

Beoordeling

2.2.1. Verzoeker roept de schending in van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet maar duidt niet op welke wijze de bestreden beslissing artikel 48/7 schendt; bijgevolg wordt deze schending niet dienstig ingeroepen.

2.2.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.2.3.1. Verzoeker voert geen betwisting omtrent de motivering waar deze vaststelt dat niet blijkt dat verzoeker zijn land van herkomst heeft verlaten omwille van redenen die een *nexus* vertonen met de criteria van het Verdrag van Genève van 1951. Verzoekers problematiek betreft immers een slecht afgelopen autodeal. De verwijzing naar de geciteerde landeninformatie, die overigens geen link vertoont met verzoekers relaas, doet evenmin afbreuk aan de vaststelling dat verzoeker niet aantoonde dat hij omwille van redenen zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet niet de bescherming van de autoriteiten zou kunnen invoeren. Verzoeker verklaarde dat hij op aanraden van een advocaat geen klacht indiende bij de Georgische autoriteiten omdat hij dan zelf zou in beschuldiging gesteld kon worden en hij zijn onschuld niet kon bewijzen; verzoeker wilde bijgevolg vermijden dat de Georgische autoriteiten zouden te weten komen dat hij, al dan niet opzettelijk, betrokken was bij heling. De bescherming door de nationale autoriteiten moet daadwerkelijk maar niet absoluut zijn en hoeft geen bescherming tegen elk feit begaan door derden te bieden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Geen enkele rechtsstaat kan er overigens in slagen een absolute bescherming te bieden.

2.2.3.2. Verzoeker voert geen verweer tegen de motivering die stelt:

"Wat uw tweede asielmotief betreft, namelijk dat u aanhanger bent van Mikheil Saakashvili en dat u bij een bijeenkomst in Luik georganiseerd door Saakashvili bedreigd werd door S. R., werd vastgesteld dat uw verklaringen omtrent deze persoonlijke bedreiging niet als geloofwaardig kunnen beschouwd worden.

U hebt dit asielmotief namelijk helemaal niet aangebracht bij de DVZ. U maakte geen enkele melding van problemen omwille van uw sympathie voor Saakashvili, noch van de bedreiging die R. zou geuit hebben. U vermeldde ook niet dat u actief was geweest voor de partij van Saakashvili in het kader van de verkiezingen van 2003, waar u mensen zou gemobiliseerd hebben om op Saakashvili te stemmen. U antwoordde ontkennend op de vraag of u actief was in een organisatie, vereniging of partij (zie DVZ, vragenlijst CGVS, punt 3.3). Volgens uw verklaringen zou R. u bedreigd hebben op 10 februari 2019. Uw interview bij de DVZ vond plaats op 3 juli 2019. U kon de elementen met betrekking tot R. dan ook al aangebracht hebben bij de DVZ. Geconfronteerd met uw weglating, kon u geen aannemelijke verklaring verstrekken. U zei dat ze echt geen vragen hadden gesteld (bij DVZ) zoals tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS, dat u dat niet verteld hebt en dat u gewoon op de vragen antwoordde en dat uw antwoorden heel kort moesten zijn (CGVS, pg 15). U werd er vervolgens op gewezen dat u toch gevraagd werd waarvoor u vreesde indien u zou moeten terugkeren naar Georgië, waarop u nog steeds geen geloofwaardige verklaring kon bieden en u in feite zelf gedeeltelijk uw vrees begon te relativiseren. U haalde aan dat u zich niet veel herinnerde over het incident, dat u niet echt stil gestaan hebt bij het incident en dat u eigenlijk niet echt concreet bang bent voor R.. Hij zou u kunnen slaan bij terugkeer of in het ergste geval arresteren (CGVS, pg 15). U zou echter ook door andere, u onbekende, personen bedreigd zijn. Deze flagrante omissie ondergraaft het bestaan van enige vrees in uwen hoofde omwille van uw steun voor Saakashvili.

Daarenboven is het niet aannemelijk dat de bedreiging bij de bijeenkomst van Saakashvili, tegen u persoonlijk zou gericht geweest zijn. Uit persartikels (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier) die rapporteren over de onlusten tussen het aanhangers en tegenstanders van Saakashvili op 10 februari 2019 in Luik, blijkt geenszins dat 1 specifieke Saakashvili aanhanger persoonlijk geviséerd werd bij deze confrontatie. Er zou een incident ontstaan zijn omdat leden van het anti-Saakashvili kamp de congreszaal wilden betreden en de toegang ontzegd werden. Enkele demonstranten werden door de bewaking naar buiten geduwd. Er werden anti-Saakashvili posters opgehangen aan het congrescentrum en er werd op straat geprotesteerd. Volgens de RTBF kon het aanwezige veiligheidspersoneel niet vermijden dat een opposant enkele deelnemers besproeide met pepperspray.

Ook de Georgische media maakten melding van het gebruik van pepperspray tijdens het incident. U maakte zelfs geen gewag van gebruik van pepperspray, zodat de vraag rijst of u überhaupt wel aanwezig was bij de confrontatie. Uw bewering dat de agressie echt tegen u persoonlijk gericht was, is gelet op de beschikbare informatie weinig aannemelijk (CGVS, pg 14). U had zich overigens niet de moeite getroost om na te gaan of er iets in de media was verschenen over het incident bij de ontmoeting met Saakashvili, wat getuigt van een gebrek aan interesse. U kon enkel maar toegeven dat u het niet verder opgevolgd had (CGVS, pg 14).

Wat uw politieke voorkeur betreft ten slotte, dient aangestipt te worden dat het loutere gegeven dat u een aanhanger van Mikheil Saakashvili zou zijn, onvoldoende is om een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken. U nam geen politiek mandaat op voor de UNM, u zou zelfs geen officieel lid zijn van de partij (CGVS, pg 5). U zou op vrijwillige basis mensen gemobiliseerd hebben om voor Saakashvili te stemmen in 2003, voor de rest vermeldde u geen andere politieke activiteiten, afgezien van uw deelname aan de conferentie in Luik op 10 februari 2019. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er geen concrete overtuigende aanwijzingen zijn dat UNM-aanhangers die onder de voormalige regering geen positie bekleedden, gerechtelijk worden vervolgd louter omwille van hun sympathie voor UNM. Voorts blijkt dat er geen sprake is van fysieke agressie of doodsb bedreigingen door vertegenwoordigers van de autoriteiten tegen sympathisanten of activisten van de UNM. Incidenten van fysieke agressie of bedreigingen door derden kunnen wel voorvallen. De autoriteiten zijn hierbij niet betrokken, distantiëren zich hiervan en nemen redelijke maatregelen ter bescherming (zie: COI Focus Géorgie. Situation Général). Uw beweringen als zou u onmogelijk klacht kunnen indienen tegen R. indien u met hem problemen zou krijgen bij terugkeer naar Georgië omdat hij zelf behoort tot de huidige regering en dat u geen effectieve bescherming zou kunnen krijgen gezien het heel slecht gaat in Georgië, de Russische maffia daar verschrikkelijk is en iedereen daar opgerold wordt (CGVS, pg 14 en 15), lijken derhalve niet in overeenstemming te brengen met de beschikbare landeninformatie. Noch zijn deze beweringen gefundeerd door concrete elementen of feiten die zouden toelaten om te denken dat uw situatie dermate afwijkt van de algemene situatie in uw land van herkomst, dat u geen effectieve bescherming zou kunnen genieten indien dit noodzakelijk zou blijken te zijn."

Voormelde motivering vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent. Aangezien er geen poging wordt ondernomen om deze motivering te weerleggen, wordt deze motivering door de Raad overgenomen.

2.2.3.3. Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat verzoeker naliet dit te doen en, hoewel de autoverkoop zich voordeed in 2007, gedurende 11 jaar talmde tot november 2018 alvorens zulk verzoek in te dienen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in zijn hoofde en vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoekers algehele geloofwaardigheid.

In de mate dat verzoeker verwijst naar zijn situatie in Oekraïne blijkt dat verzoeker niet weerlegt dat hij na het vertrek uit Oekraïne ook nog heel wat lidstaten doorkruiste van de Europese Unie, onder meer Slovaakse, Tsjechië, Oostenrijk, Polen, Frankrijk en Letland en hij daar evenmin een verzoek tot internationale bescherming indiende.

2.2.3.4. Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in vluchtelingenrechtelijke zin en dient te worden besloten dat hij niet voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.4.1. Verzoeker beroept zich inzake de subsidiaire bescherming op geen ander element dan wat hij aanbrengt in het kader van de vluchtelingenstatus.

De loutere ongefundeerde bewering dat verzoeker niet voldoende tijd had op de DVZ om zijn relaas te doen en de herhaling van de verklaringen op het CGVS, kan geen afbreuk doen aan de motivering die vaststelt dat verzoeker bij de DVZ weliswaar verklaarde dat hij lang geleden een auto had gekocht, maar dat hij ingevolge deze verkoop slechts financiële problemen had en dat hij geen melding maakte van problemen met medeburgers, hetgeen in tegenstelling met zijn verklaringen op het CGVS geen verwijzing betrof naar bedreigingen door de koper en verkoper.

Verzoekers geloofwaardigheid wordt verder ondermijnd door de terechte vaststelling dat verzoeker zich de essentiële gegevens van de zaak niet meer kon herinneren. Verzoekers verweer dat de feiten dateren van meer dan 11 jaar geleden kan niet aangenomen worden als dienstig verweer. Van verzoeker, die internationale bescherming zoekt omwille van de vermeende feiten, kan verwacht worden dat de feiten die betrekking hebben op de essentie van zijn vermeende problemen in het geheugen gegrift zijn. De Raad sluit zich bijgevolg aan bij de motivering die luidt: *“Toen de protection officer u vroeg hoe de persoon heet van wie u de auto had gekocht, kon u deze vraag niet beantwoorden. U zou zijn naam ergens genoteerd hebben. Het is niet aannemelijk dat u zich de naam niet zou kunnen herinneren van de verkoper door wie u nadien herhaaldelijk zou bedreigd geweest zijn (CGVS, pg 9). Ook de naam van de persoon die de officiële eigenaar was van de auto, en bij wie u ten rade ging om uw probleem op te lossen, kon u zich niet herinneren (CGVS, pg 11). U dacht dat zijn voornaam David was, maar zijn familienaam wist u niet meer. Nochtans verklaarde u dat hij ondervoorzitter was geweest bij het Ministerie van Gezondheid, dat u hem gedurende twee dagen gezocht had, dat u hem gevonden had en dat u uitgebreid met hem gesproken had (CGVS, pg 12). Ook al vonden deze problemen geruime tijd geleden plaats, zou toch verwacht worden dat de namen van de verschillende protagonisten in uw geheugen zouden gegrift staan. De naam van de koper, die zich door u bedrogen achtte, wilde u zelfs niet geven (CGVS, pg 9). U verklaarde dat u zijn familienaam wel wist, maar dat u bang was om zijn familienaam door te geven. U wilde zich geen extra problemen op de hals halen door zijn naam aan het CGVS door te geven, u zou pas bereid zijn de naam door te geven, indien u een positieve beslissing krijgt en u hier zeker bent van een vaste en veilige plek (CGVS, pg 9). Nochtans werd bij aanvang van het persoonlijk onderhoud gewezen op het vertrouwelijk karakter van het onderhoud (CGVS, pg 2). Er werd naar aanleiding van uw weigering om de vraag te beantwoorden, beklemtoond dat hetgeen u vertelde tijdens het persoonlijk onderhoud niet wordt doorgegeven aan derden en dat deze bezorgdheid van uwentwege dan ook geen reden was om de naam niet te geven. U wilde echter nog steeds de vraag niet beantwoorden. Ook nadat u nogmaals uitgelegd werd dat niemand het verslag van het persoonlijk onderhoud kon inkijken, behalve de medewerker van het CGVS, uw advocaat en u zelf en dat ook de tolk gebonden is aan de vertrouwelijkheid, weigerde u de naam van uw belager te zeggen (CGVS, pg 9). Later tijdens het persoonlijk onderhoud gaf u dan wel de voornaam van de koper, namelijk ‘Z.’ en u voegde toe dat u deze persoon heel goed kende. Nogmaals gevraagd of u zijn familienaam wilde zeggen, stelde u dan dat u er niet kon opkomen (CGVS, pg 12). Mogelijks had u zich voordien vergist en dacht u dat er naar de naam van de verkoper gevraagd werd in plaats van de koper, wat deze markante incoherentie eventueel nog zou kunnen verklaren in de zin dat u de naam van de verkoper niet wilde geven en u de naam van de koper niet meer kende, hoewel de initiële vraag duidelijk was en u bij het afsluiten van het persoonlijk onderhoud ook aangaf dat u alle vragen goed begrepen had (CGVS, pg 15). Wat er ook van zij, de vaststelling dat u zowel de naam van koper als de verkoper niet opgaf doordat u de ene naam vergeten was en u de andere naam niet wilde geven, tast de geloofwaardigheid van uw vrees voor deze twee personen nog verder aan en getuigt van een ernstig gebrek aan medewerking in uw hoofd.”*

De Raad stelt daarenboven vast dat de voorgehouden gebeurtenissen zich afspeelden in 2007 en dat verzoeker niet het minste van bewijs bijbrengt dat hij ingevolge de vermeende gebeurtenissen (nog) problemen zou ondervinden.

2.2.4.2. Verzoeker toont gelet op de hogere vaststellingen niet aan dat in zijn hoofd zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien december tweeduizend negentien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS